

at være saa vægtige, at Udvalget har troet at burde indstille, at de dermed forbundne Udgifter passerede.

Under Indstillingspunkt 13 er omtalt et mindre Beløb, der er blevet udbetalt Commandanten i Kjøbenhavn imod Bestemmelserne i Planen af 1842. Udvalget har troet at burde anbrage paa, at dette mindre Beløb fik at passere, da Forholdene ved Inddragningen af en heel Deel høiere Postier i Armeen og navnlig ved Inddragningen af Commandanturen i Rendsborg og af een eller to Generalcommandoer, muligen nogenlunde havde kunnet begrunde, at man har villet udbetale Commandanten dette Tillæg, som hans Stilling maaskee kunde gjøre pusselig. At det savner sin Begrundelse i Planen af 1842, er imidlertid vist nok. — Under Indstillingspunkt Nr. 14 er der gjort Indstilling med Hensyn til, at 7 Infanteriafdelinger, uagtet de vare henlagte til deres Garnisonsbyer, dog ikke desto mindre ere blevne holdte paa Cantonmentsfod. Det maa bemærkes, at det var under Baabenstilstanden, at de bleve henlagte til deres Garnisonsbyer, at Opholdet der altsaa var ganske midlertidigt, og at det dog virkeligt maa komme i Betragtning ved Bedømmelsen af, om en Afdeling er paa Cantonmentsfod eller ikke, hvorvidt man kan sige, at den opholder sig paa et vist Sted under varige Forhold, eller om dens Henlæggelse der kun er en midlertidig Foranstaltning, som lige saa godt kan blive afbrudt idag som imorgen. Udvalget har derfor med Hensyn til dette Punkt indstillet, at det faaer at passere. — Under Indstillingspunkt 15 er der sømmeltd tvende Beløb, det ene paa 1,423 Rd. 71 f., som er anvendt til Forgølse og Istandsættelse af 1ste Generalcommandos Mobiliar, og det andet paa 748 Rd. 57 f., hvilket er anvendt i samme Niemed til Commandantstabet i Kjøbenhavn. Det første af disse Beløb er indstillet til at passere, fordi det engang ved finansielle Love er vedtaget at holde Generalcommandoerne med Mobiliar. Den samme Regel foreligger derimod ikke for Kjøbenhavns Commandants Vedkommende, og den til at forsyne ham med Mobiliar gjorte Udgift kan saaledes vissefelen ikke billiges; men, da det

dog er et mindre Beløb, der her er Tale om, har Udvalget troet at kunne anbrage paa, at det fik at passere.

Indstillingen under Nr. 16 angaaer et Beløb af 125,000 Rd., som i Undermundningsgebyr er udbetalt i Finantsperioden 1864—66, skjøndt denne Udgift hører hjemme i Perioden 1862—64. Det er den almindelige Fremgangsmaade, at Regnskabet over Mandstabs Tilgodehavende i saa Henseende opgjøres i Maris Maaned, for at det kan udbetales, og en Afslutning af denne Udgift finde Sted endnu, inden Bevillingen udløber. Dette er imidlertid ikke skeet imellem Finantsperioderne 1862—64 og 1864—66, men Udstillingen er først skeet i Perioden 1864—66. Det er altsaa et fra den ene Periode til den næste Periode overført Beløb, der her er Tale om. Armeen laa under de paagældende Forhold paa Feltfod, og vi befandt os midt i en Krig, og heri kan muligen søges en Grund til den stedsfundne Uregelmæssighed, hvorfor Udvalget har indstillet, at denne Uregelmæssighed faaer at passere. — Under Nr. 17 er der gjort Indstilling i Anledning af en Foranstaltning, der er truffen af Krigsministeriet med Hensyn til Beholdningen af Udrustningsgjenstande. Disse ere nemlig ialtsald for en væsentlig Part blevne tildeelte Afdelingerne, saaledes at enhver Afdeling har faaet et større Antal saadanne Gjenstande, som skulle anvendes i Tilfælde af en Udrustning; der er imidlertid tillige blevet givet en Bestemmelse, hvorefter disse Udrustningsgjenstande i visse bestemte Tilfælde kunne anvendes under Fredsforhold. At dette er en Overskridelse af Bevillingen, kan vistnok ikke nægtes, thi, saaledes som Bevillingen er given, er den beregnet paa, at Tøjforterne kunne holde i visse Terminer, og det er jo givet, at der, naar det lægges i Afdelingernes Hænder tildeels at kunne anvende Udrustningsgjenstandene under fredelige Forhold, vil blive brugt noget Mere, end naar disse Gjenstande ligge i Varesdepotets Beholdning og ikke kunne bruges paa saadan Maade. Men da den omhandlede Foranstaltning dog i og for sig væsentligt synes at gaae ud paa at forsyne Afdelingerne med de fornødne Udrustningsgjenstande til Udrustning paa Feltfod, og da det altsaa egentligt kun maa